

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 328/2025-52

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného Mgr. Františkom Baraniakom, advokátom, M. R. Štefánika 43, Dolný Kubín, proti uzneseniam Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/3071/2023 z 24. júna 2024 a 6. decembra 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 24. januára 2025 domáha vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 v spojení s porušením princípov podľa č. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a 3 a čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva podľa čl. 11 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 47 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) napadnutými uzneseniami okresného súdu. Tieto navrhuje zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

2. V exekučnom konaní sa oprávnený od sťažovateľa ako povinného domáha vymoženia 14 815,25 eur a trov exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodnutie správcu dane obce [REDAKOVANÉ] č. [REDAKOVANÉ] z 5. apríla 2023.

3. O návrhu sťažovateľa na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku rozhodol okresný súd prostredníctvom napadnutého uznesenia vyššej súdnej úradníčky z 24. júna 2024 tak, že návrh zamietol. Vyššia súdna úradníčka v úvode zdôraznila, že povinný musí v návrhu

preukázať, že po vzniku exekučného titulu nastali také okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku.

4. Vo vzťahu k námietkam týkajúcich sa podaného odvolania (náležitosti, doplnenie) vyššia súdna úradníčka uviedla, že v zmysle Daňového poriadku je posúdenie odvolania a jeho prípadné doplnenie plne v kompetencii správcu dane, teda oprávneného. Vzhľadom na to, že sťažovateľ nepreukázal riadne podanie odvolania ani že by ho v zmysle výzvy oprávneného doplnil a o následkoch bol riadne poučený, považoval exekučný súd exekučný titul za riadne rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť aj vykonateľnosť.

5. Pokiaľ sťažovateľ namietal vecnú nesprávnosť exekučného titulu, vyššia súdna úradníčka uviedla, že táto bola preskúmaná vo fáze vydania poverenia pre exekútora a tvrdenie sťažovateľa o duplicitnom zinkasovaní dane za tie isté pozemky od dvoch rôznych subjektov predstavujú také skutočnosti, ktoré sťažovateľ mohol a mal preukázať oprávnenému ako správcovi dane v základnom konaní, a to predložením dôkazov, na ktoré ho oprávnený aj vyzýval. Vyššia súdna úradníčka zhrnula, že sťažovateľom navrhované dôvody na zastavenie exekúcie sú skutočnosťami, ktoré mal preukázať a uvádzať oprávnenému, ktorý rozhodoval v základnom konaní a ktorý vydal exekučný titul.

6. V súvislosti s tvrdením sťažovateľa, že pre účely podania odvolania nebol potrebný podpis aj druhého člena predstavenstva, vyššia súdna úradníčka poukázala na to, že podľa výpisu z obchodného registra listiny o právnych úkonoch, kde je predpísaná písomná forma, podpisuje aj ďalší jeden člen predstavenstva. Ďalej uviedla, že odvolanie proti rozhodnutiu správcu dane je procesným právnym úkonom, právny poriadok s jeho podaním predpokladá určité právne následky a pre odvolanie zákon vyžaduje písomnú formu, prípadne podanie ústne do zápisnice u správcu dane, kedy sa spíše zápisnica o ústnom pojednávaní o podaní odvolania.

7. V závere odôvodnenia sa vyššia súdna úradníčka vyjadrila nad rámec kompetencií pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie aj k námietke o výške predbežných trov súdneho exekútora vyčíslených v upovedomení, pričom konštatovala zákonnosť takého postupu.

8. Sťažnosť proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky okresný súd napadnutým uznesením zo 6. decembra 2024 zamietol. Sťažovateľ namietal najmä konštatovanie vyššej súdnej úradníčky, že návrh bol podaný po lehote, že exekučný titul nie je formálne a materiálne vykonateľný, pretože o riadnom odvolaní proti rozhodnutiu správcu dane nebolo rozhodnuté, že vyššia súdna úradníčka neskúmala všetky okolnosti zániku pohľadávky a že v rámci exekučného konania bol porušený princíp kontradiktórnosti.

9. Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia vyhodnotil konštatovanie vyššej súdnej úradníčky o podaní návrhu po lehote ako chybu v písaní, a to s ohľadom na to, že podaný návrh riadne preskúmala.

10. Vo vzťahu k povinnosti zaslať vyjadrenie oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie povinnému okresný súd uviedol, že taká povinnosť z Exekučného poriadku nevyplýva a že zásada kontradiktórnosti je vzhľadom na koncentračnú zásadu oslabená. Keďže dôkazné bremeno je v tomto prípade na strane povinného, nie je možné tvrdiť, že sa nemohol voči exekúcii účinne brániť.

11. Sudca okresného súdu síce pripustil, že vyššia súdna úradníčka v uznesení nereagovala na všetky námietky (duplicitné zaplatenie urbáriatom), ale po preskúmaní spisového materiálu konštatoval, že zrušením uznesenia vyššej súdnej úradníčky by sa postavenie povinného nezmenilo ani by nedošlo k zlepšeniu jeho procesného postavenia.

12. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd vyhodnotil ako nesporné to, že rozhodnutie správca dane bolo sťažovateľovi doručené, ako aj to, že mu bolo doručená výzva na odstránenie nedostatkov a oznámenie o tom, že odvolanie považuje správca dane za nepodané. Ak sťažovateľ namietal postup správca dane týkajúci sa vyhodnotenia náležitostí odvolania, tak vyššia súdna úradníčka správne uviedla, že exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý ho vydal, a nemôže naprávať prípadné chyby a nedostatky rozhodnutia či konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, a teda ani rušiť rozhodnutia iných orgánov. Náprave, či už procesných, alebo iných pochybení v postupe správnych orgánov pri vydávaní exekučných titulov, slúžia iné právne inštitúty upravené v rámci správneho práva (napr. v Správnom poriadku, Daňovom poriadku, Správnom súdnom poriadku atď.), ktoré povinný mohol a mal využiť, aby sa procesne správnym spôsobom domohol zrušenia či zmeny exekučného titulu.

13. Vo vzťahu k požiadavke na hmotnoprávny prieskum exekučného titulu okresný súd zdôraznil, že toto oprávnenie sa vzťahuje len na určité druhy exekučných titulov (najmä v spotrebiteľských veciach), čo však nie je prípad sťažovateľa. Exekučný titul bol povinnému doručený a odvolanie, ktoré povinný proti exekučnému titulu podal, oprávnený vyhodnotil ako nepodané s poukazom na § 13 ods. 9 druhú vetu Daňového poriadku. To, že povinný s posúdením oprávneného ako správneho orgánu nesúhlasí, nezakladá bež ďalšieho dôvod na zastavenie exekúcie.

14. Upozornenie prokurátora, na ktoré poukazoval sťažovateľ, exekučný súd nevyhodnotil ako dôvod na zastavenie exekúcie. Prokurátor tu nekonštatoval nezákonnosť postupu oprávneného pri vydávaní exekučného titulu, ale len v súvislosti s nevybavením žiadosti povinného o nahliadnutie do spisu. Uvedené upozornenie tak v žiadnom prípade nemožno vzťahovať na celý proces vydávania exekučného titulu.

15. Tvrdenie o zániku pohľadávky plnením spoločnosti Urbárski spolumajitelia pozemkové spoločenstvo [REDAKOVANÉ] vyhodnotil exekučný súd ako nedôvodné. Z predloženého potvrdenia vyplýva len toľko, že spoločenstvo Urbárski spolumajitelia pozemkové spoločenstvo [REDAKOVANÉ] má uhradené dane z nehnuteľností za rok 2023 vo výške 12 854,51 eur. Ak sťažovateľova argumentácia smerovala k duplicitnému vyrubeniu dane, tak z predloženého potvrdenia taká skutočnosť nevyplýva, keďže potvrdenie neobsahuje informáciu o nehnuteľnostiach, za ktoré si spoločenstvo plnilo daňovú povinnosť.

II.

Argumentácia sťažovateľa

16. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že pokiaľ okresný súd v napadnutom uznesení konštatoval, že chyba v písaní vyššej súdnej úradníčky je dôvodom na zrušenie uznesenia z 24. júna 2024, a pritom sťažnosť proti tomuto uzneseniu zamietol, ide rozpor medzi odôvodnením a výrokom, čo považuje za exces a dôvod prípustnosti ústavnej sťažnosti.

17. Záver okresného súdu o neporušení princípu kontradiktórnosti nepovažuje sťažovateľ za správny. Naďalej trvá na tom, že vyjadrenie oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie mu malo byť doručené, o to viac v prípade, keď sa okresný súd s jeho vyjadrením stotožnil.

18. Podľa názoru sťažovateľa okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia nevychádzal zo zisteného skutkového stavu, ale len z domniek a dohadov, chýba mu logické odôvodnenie, ako aj presvedčivá a jasná odpoveď na otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany.

19. Sťažovateľ ďalej spochybňuje záver okresného súdu prevzatý od oprávneného o tom, že mu bolo doručené oznámenie, že na odvolanie nebude prihliadať. V tejto súvislosti sťažovateľ uvádza, že pokiaľ by o takom podaní mal vedomosť, celkom iste by využil možnosť podať správnu žalobu.

20. Okresný súd absolútne rezignoval na povinnosť skúmať náležitosti exekučného titulu. Rozhodnutie obce v danom prípade nemôže byť právoplatné ani vykonateľné, pretože v konaní, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, bol porušený zákon. Porušenie zákona sťažovateľ vníma tak, že obec nerozhodla o jeho odvolaní, v ktorom namietal nesprávnosť vyrubenia dane z dôvodu, že nemá vlastníctvo ani neužíva pozemky v takej výmere, ako je uvedená v rozhodnutí obce.

21. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uvádza, že oprávnený mu napriek riadne podanému odvolaniu zaslal výzvu z 15. júna 2023, ktorou požadoval odstránenie nedostatkov. V tejto súvislosti namieta, že nie je v kompetencii správcu dane svojvoľne rozhodovať o tom, či podané odvolanie ne/splňa zákonom stanovené náležitosti. O odvolaní je potrebné vždy meritórne rozhodnúť a nie je možné ho vybaviť len neformálnym vyrozumením, ako to urobil oprávnený.

22. Uzneseniu z 24. júna 2024 sťažovateľ vytýka, že sa v ňom vyššia súdna úradníčka žiadnym spôsobom nevysporiadala s tvrdením a dôkazom o tom, že vymáhaná pohľadávka zanikla po vydaní exekučného titulu tým, že za rovnaké pozemky zaplatila daň spoločnosť Urbárski spolumajitelia pozemkové spoločenstvo [REDACTED]

23. Nezákonnosť postupu správcu dane sťažovateľ preukazuje aj rozhodnutím obce o vyrubení dane za rok 2024 v sume 3 926,99 eur, a to pri nezmenenom rozsahu majetkového substrátu sťažovateľa.

24. Sťažovateľ nesúhlasí ani so záverom vyššej súdnej úradníčky, že odvolanie malo byť podpísané dvoma členmi predstavenstva v zmysle zápisu v obchodnom registri (za družstvo koná navonok predseda družstva, v jeho neprítomnosti podpredseda družstva, listiny o právnych úkonoch, kde je predpísaná písomná forma, podpisuje aj ďalší jeden člen predstavenstva, pozn.). V tejto súvislosti sťažovateľ prezentuje názor, že odvolanie proti daňovému výmeru nie je listinou o právnom úkone, ale len bežné podanie, čo až do vydania daňového výmeru akceptovala aj obec.

25. Sťažovateľ tiež poukázal na to, že 24. januára 2024 požiadal obec o nahliadnutie do obsahu spisovej dokumentácie týkajúcej sa dane z nehnuteľností za rok 2019 až 2023. Jeho požiadavke nebolo zo strany obce vyhovené, preto prokurátor príslušnej okresnej prokuratúry vydal upozornenie sp. zn. Pd 86/24/5503 z 28. júna 2024. Uvedená nezákonnosť podľa sťažovateľa predstavuje dôvod na zastavenie exekúcie.

26. V závere sťažovateľ zhrnul, že naďalej trvá na tom, že exekučný titul nie je materiálne vykonateľný, pretože nenadobudol právoplatnosť.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

27. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdené porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) napadnutým uznesením okresného súdu zo 6. decembra 2024 o zamietnutí sťažnosti smerujúcej proti uzneseniu z 24. júna 2024, ktorým bol zamietnutý sťažovateľov návrh na zastavenie exekúcie.

28. Proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky z 24. júna 2024 bol sťažovateľ oprávnený podať sťažnosť, čo aj využil. Sťažnosť predstavovala účinný prostriedok, prostredníctvom ktorého okresný súd poskytoval ochranu právam zaručeným ústavou a medzinárodnými zmluvami, ktorých porušenie sťažovateľ namieta v ústavnej sťažnosti. Je tak naplnená ústavná podmienka na aktiváciu princípu subsidiarity podľa čl. 127 ods. 1 ústavy („ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“), ktorý ústavnému súdu odníma právomoc konať a rozhodovať o ochrane označených základných práv i práva podľa dohovoru.

29. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

30. Pokiaľ ide o napadnuté uznesenie okresného súdu zo 6. decembra 2024, možno okruhy námietok sťažovateľa rozdeliť na dve časti. Prvý okruh predstavujú námietky týkajúce sa vyhodnotenia postupu okresného súdu (rozpor odôvodnenia a výroku a porušenie kontradiktórnosti).

31. Nie je výnimočné, že v odôvodnení súdnych rozhodnutí sa vyskytne zrejma nesprávnosť, pisárska chyba. Za ojedinelé možno považovať to, že v rámci opravného prostriedku sa vyskytne druhá pisárska chyba, práve v mieste, ktorým sa odôvodňuje prvá nesprávnosť. Avšak ani táto situácia nedosahuje takú intenzitu pochybenia, ktorá by odôvodňovala zrušenie napadnutého uznesenia ústavným súdom. Uvedené platí obzvlášť v prípade, keď z odôvodnenia napadnutého uznesenia jasne vyplýva, že okresný súd sa námietkami sťažovateľa meritórne zaoberal.

32. Námietku o porušení princípu kontradiktórnosti nie je možné vyhodnotiť ako relevantnú. Okresný súd jasným a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil, prečo aplikoval koncentračnú zásadu v právnej veci sťažovateľa s poukazom na charakter námietok uplatnených v návrhu na zastavenie exekúcie. Okresný súd tak v odôvodnení napadnutého uznesenia postupoval v zmysle Exekučného poriadku.

33. Druhý okruh námietok sťažovateľa prezentovaných v ústavnej sťažnosti sa týkal samotného rozhodnutia správcu dane, ktoré predstavovalo exekučný titul. Je potrebné uviesť, že sťažovateľ cyklicky argumentuje tým, že odvolanie, ktoré proti rozhodnutiu obce podal, spĺňalo všetky náležitosti. Neochvejne trvá na tom, že rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť, pretože o jeho odvolaní nebolo rozhodnuté.

34. V záujme riadneho preskúmania všetkých námietok sťažovateľa ústavný súd podľa § 56 ods. 6 zákona o ústavnom súde vyzval obec na vyjadrenie sa k ústavnej sťažnosti a predloženie oznámenia

z 12. decembra 2023 spolu s kópiu doručeny. Zároveň vyzval aj sťažovateľa, aby sa vyjadril, či v prerokúvanej právnej veci využil možnosť podať správnu žalobu.

35. Obec vo svojom vyjadrení uviedla, že rozhodnutie exekučného súdu považuje za správne a zákonné. Uviedla, že sťažovateľa vyzvala na doplnenie odvolania, pretože jeho odvolanie neobsahovalo zákonné požiadavky – uvedenie rozporu s právnymi predpismi, skutkovým stavom alebo inými dôvodmi, ktorými by bola preukázaná nesprávnosť rozhodnutia, neuviedol dôkazy, ktorými by potvrdzoval svoje tvrdenia, neformuloval petit odvolania a napokon odvolanie bolo podpísané v rozpore so zápisom v obchodnom registri. Reakciu sťažovateľa na výzvu obec vyhodnotila ako nepostačujúcu a listom z 12. decembra 2023 mu oznámila, že odvolanie považuje za nepodané, a zároveň ho vyzvala na zaplatenie vyrubenej dane. V závere vyjadrenia obec zdôraznila, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by konštatovalo nulitosť exekučného titulu. Obec k vyjadreniu priložila aj kópiu podacieho lístka a informácie o sledovaní zásielky č. RF921404861SK podanej na pošte 12. decembra 2023, adresovanej sťažovateľovi a doručenej 14. decembra 2023.

36. Sťažovateľ sa k výzve ústavného súdu vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu a uviedol, že proti rozhodnutiu obce nepodal správnu žalobu z dôvodu, že podľa ustálenej judikatúry správnych súdov by bola taká žaloba odmietnutá ako procesne neprípustná s odkazom, že proti rozhodnutiu je možnosť podať odvolanie ako podmienka vyčerpania všetkých prostriedkov nápravy. V ďalšej časti zopakoval názor, že odvolanie bolo riadne podané a malo byť o ňom meritórne rozhodnuté. Jedinou možnosťou sťažovateľa brániť sa proti nezákonnému rozhodnutiu bolo v exekučnom konaní podať návrh na zastavenie exekúcie. Okrem toho sťažovateľ uviedol, že proti nezákonnému postupu správcu dane sa bránil podaním podnetu na podanie protestu prokurátora podľa § 22 ods. 1 písm. a) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“). Okresná prokuratúra jeho podnet vedený pod sp. zn. Pd 105/24/5503 vybavila odložením. Na základe podnetu na prešetrenie zákonnosti vybavenia podnetu okresnou prokuratúrou Krajská prokuratúra v Žiline pokynom č. k. Kd 236/24/5500-3 z 25. septembra 2024 vrátila vec okresnej prokuratúre na doplnenie skutkových zistení.

37. V tejto súvislosti a v kontexte vyjadrenia sťažovateľa ústavný súd poukazuje na to, že sťažovateľ mal k dispozícii účinné prostriedky nápravy v rámci súdnictva. Tvrdenie sťažovateľa o neprípustnosti žaloby v zmysle judikatúry – ktorú ale neuviedol, neobstojí.

38. Najvyšší súd v konaní sp. zn. 1Sžk/16/2017 posudzoval prípad, kde proti rozhodnutiu správcu dane podal daňový subjekt odvolanie, na ktoré nebolo prihliadané. Daňový subjekt trval na legitímne a včas podanom odvolaní a dožadoval sa odstúpenia nadriadenému orgánu, čomu však nebolo vyhovené. Následne podal na správnom súde žalobu proti nečinnosti orgánu verejnej správy. Krajský súd žalobu zamietol. Najvyšší súd na základe kasačnej sťažnosti rozhodnutie krajského súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Zároveň uviedol, že postúpenie odvolania nadriadenému orgánu je jednou zo zákonom predvídaných foriem činnosti orgánu verejnej moci, preto v pojme nečinnosť je zahrnuté aj nepostúpenie odvolania, resp. opomenutie iných úkonov.

39. V konaní vedenom najvyšším súdom pod sp. zn. 6Sžf/1/2016 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného – daňového úradu. Aj v tomto prípade daňový úrad oznámil žalobcovi, že jeho odvolanie považuje za nepodané. V tomto konaní

bolo predmetom súdneho prieskumu samotné oznámenie, pričom najvyšší súd judikoval, že predmetom preskúmania súdom môžu byť aj rozhodnutia orgánu verejnej správy, ktoré nemajú formálne náležitosti, ak sa dotýkajú alebo sa môžu dotknúť práv a právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb. Za spôsobilý predmet súdneho prieskumu sa teda považujú aj listy s charakterom rozhodnutia vydané príslušným orgánom verejnej správy. Oznámenie, bez ohľadu na jeho formu je potrebné považovať za procesný úkon správneho orgánu, ktorého obsah má autoritatívny vzťah k žalobcovi.

40. Aj v konaní vedenom pod sp. zn. 8Sžf/35/2015 najvyšší súd preskúmal zákonnosť rozhodnutia o uložení pokuty. Správny orgán odvolanie žalobcu považoval za nepodané, pretože v určenej lehote nedoplnil požadované náležitosti. Najvyšší súd po posúdení veci uviedol, odvolanie spĺňalo všetky zákonom predpísané formálne náležitosti, preto nebol dôvod na namietaný postup správneho orgánu. Najvyšší súd rozhodnutie správneho orgánu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie s tým, že jeho úlohou bude predložiť vec na rozhodnutie odvolaciemu orgánu.

41. Sťažovateľ vo svojom ostatnom vyjadrení prezentoval, že rozhodnutie a postup obce je predmetom prokurátorského dozoru, ktorý ešte nie je ukončený. Ústavný súd však zdôrazňuje, že ide prešetrovanie iného, neskoršieho podnetu, ako tomu bolo v čase rozhodovania o návrhu na zastavenie exekúcie.

42. Ústavný súd po preskúmaní odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu ako celku dospel k presvedčeniu, že nevybočuje z aplikačnej praxe všeobecných súdov v súvislosti s rozhodovaním o sťažnosti povinného proti rozhodnutiu vyššej súdnej úradníčky o návrhu na zastavenie exekúcie, nemožno mu pripísať charakter excesu, ktorý by v sebe zahŕňal črty svojvôle, a je preto potrebné ho považovať za výraz autonómneho súdneho rozhodovania, do ktorého ústavný súd nemá dôvod v tomto prípade zasahovať.

43. Okresný súd preskúmal exekučný titul z hľadiska jeho právoplatnosti a vykonateľnosti a zobral do úvahy všetky podstatné okolnosti s ohľadom na príslušné právne normy. Sťažovateľ napokon ani v ústavnej sťažnosti nepoprel skutočnosť, že mu bola doručená výzva na odstránenie nedostatkov podaného odvolania, ani to že nedostatky neodstránil. Uviedol iba, že oprávnenému dal na vedomie svoj nesúhlas s posúdením náležitostí podaného odvolania a postúpením veci Okresnému súdu Banská Bystrica. V exekučnom konaní (ani v konaní pred ústavným súdom) však sťažovateľ nepreukázal žiadne rozhodnutie správneho súdu, ktoré by exekučný titul spochybňovalo. Nie je úlohou exekučného súdu zaoberať sa vecnou správnosťou exekučného titulu, tak ako to sťažovateľ požaduje, či riešiť spory medzi oprávneným a povinným. Nesúhlas s postupom správcu dane v štádiu vyrubenia dane nemôže ovplyvniť postup exekučného súdu, keď sťažovateľ nevyužil všetky dostupné prostriedky nápravy, ktoré mu poskytuje Daňový poriadok či správne súdnictvo.

44. Neopodstatnená je aj námietka sťažovateľa, že okresný súd sa nevysporiadal so všetkými predloženými dôkazmi. Z napadnutého uznesenia jednoznačne vyplýva, že okresný súd reagoval na všetky sťažovateľom tvrdené skutočnosti a predložené listiny. Výsledok takého posúdenia však nemôže byť porušením označených práv len preto, že nezodpovedá predstavám sťažovateľa.

45. Ústavný súd tak dospel k záveru, že neexistuje relevantný súvis medzi uvedeným právom sťažovateľa na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie na jednej strane a napadnutým

uznesením okresného súdu na strane druhej. Na základe uvedeného sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júna 2025

Robert Šorl
predseda senátu